

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання XVIII

№ 27 (2287).
ЧЕТВЕР

3

БЕРЕЗНЯ
1977 РОКУ

Ціна 2 коп.
Газета виходить
з 1939 року.

ПО-ЖОВТНЕВОМУ, ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ!

26 ЛЮТОГО ЗАКІНЧИЛИСЯ ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ «КОМУНІСТИЧНУ ІДЕЙНІСТЬ, АКТИВНУ ЖИТТєВУ ПОЗИЦІЮ — КОЖНОМУ КОМСОМОЛЬЦЕВІ». ПРО ІХ ПІДСУМКИ КОРЕСПОНДЕНТОВІ ТАРС РОЗПОВІД ПЕРШІЙ СЕКРЕТАР ЦК ВЛКСМ Є. М. ТЯЖЕЛЬНИКОВ.

У знаменний час завершувались комсомольські збори. Рік тому в їх дні працював XXV з'їзд КПРС. Він поставив перед радянським народом завдання п'єсуваого масштабу й історичної повноти. Виявляючи справді лєнінську турботу про молоді, Комуністична партія висунула відповідальні завдання і перед комсомолом. Ідейна переконаність, сучасні науково-технічні знання, дисципліна, новаторство, комуністичне ставлення до праці повинні підзначати кожного комсомольця, всю радянську молодь.

Ось чому цінніші Всесоюзні комсомольські збори проходили з порядком денним «Комуністичну ідейність, активну життєву позицію — кожному комсомольцеві!». Більш як 58 мільйонів комсомольців, юнаків і дівчат — учасників зборів всебічно обговорили хід виконання рішень XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання, завдання комсомольських організацій по гідній зустрічі 60-річчя Великого Жовтня. Активну участь у зборах взяли партійні, радянські, господарські працівники, передовики виробництва і новатори. Їх побажання, поради сприйняли молоді з глибокою вдячністю. Партійні комітети, керівники підприємств, будов, колективів і радгоспів активно підтримали цінні ініціативи й пропозиції учасників зборів.

Для мільйонів юнаків і дівчат самовіддана праця, комуністична ідейність, духовний розвиток, соціальна активність стали внутрішньою потребою, мірною людського шкіддя. Понад 350 тисяч молодих виробників, 30 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів України достроково виконали планові завдання і соціалістичні зобов'язання 1976 року. Комсомольсько-молодіжні колективи виконали понад план більш як 2,5 мільйона тонн пшениці, близько 60 тисяч тонн сталі, 40 тисяч тонн нафти, 70 тисяч тонн цукру. В традиційному республіканському конкурсі на кращого молодого комбайнера взяли участь понад 25 тисяч молодих механізаторів, більш як 100 з них працювали по 10 і більше тисяч гектарів зерна, а чемпіон республіки комбайнер колгоспу «Дніпро» Полтавської області М. Сиротині намолотила понад 16 тисяч гектарів зерна. Комсомольцями у республіці є кожен четвертий гектар бурякового поля. У минулому році буряки вирощували близько трьох тисяч комсомольсько-молодіжних ланок. Кожна третя ланка виростила по 500 і більше центнерів картоплі з одного гектара. На Україні створено понад 5 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів тваринників.

Розглянувши підсумки огляду роботи республіканських, крайових і обласних комсомольських організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС у 1976 році, ЦК ВЛКСМ присудив Українській республіканській комсомольській організації перехідний Червоний прапор за успіхи в комуністичному вихованні молоді. Червоні прапори також присуджено ще 24 комсомольським організаціям, у тому числі Московській, міській, Білоруській, Узбецькій, Казахській, Грузинській, Молдавській республіканським, Алтайській крайовій, Ленінградській, Московській, Івановській обласним.

Вимога партії «Працювати краще, піднімати сьогоднішній рівень якості!» визначає сьогоднішній зміст роботи кожної комсомольської організації, кожного комсомольця. Радянські юнаки і дівчата розгортали бойове змагання за почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС, присвячують 60-річчю Жовтня — 60 ударних тижнів. Молоді робітники, колгоспники, спеціалісти в ході зборів широко підтримали ініціативу передових колективів виконати завдання двох років п'ятиріччя до 7 листопада 1977 року. Дальшого розвитку набуває рух «П'ятиріччя ефективності і якості — сингулізм і творчість молодих!».

«Герої революції — в рядах комсомольсько-молодіжних бригад» — така ініціатива народилася у комсомольських організаціях Грузії та Челябінської області. У змаганні за підвищення якості знань широко включилися студенти вузів, учні технікумів, шкіл і профтехучилищ. І переможці ювілейного змагання за рішенням ЦК ВЛКСМ будуть сфотографовані біля легендарної «Арри».

На Всесоюзних зборах значну увагу було приділено ідейно-моральному вихованню тих, хто завтра поповнить ряди робітничого класу і колгоспного селянства. Вироблено конкретні заходи по організації виховної роботи з підлітками. Сотні тисяч випускників середніх шкіл вирішили піти працювати в шестигурні колективи, на новобудови, в сільське господарство.

Учасники зборів вирішили всю роботу по підготовці і проведенню святкування 60-річчя Великого Жовтня спрямувати на виконання рішень XXV з'їзду КПРС, завдання другого року десятиріччя п'ятиріччя в цілому, даліше поліпшення загальноосвітнього, політичного й економічного навчання, розвиток науково-технічної і художньої творчості.

У ході жовтневої вахти комсомольці і молоді не тільки ударно працюють, успішно вчаться, а й глибоко вивчають історію Жовтня, прагнуть в усіх сферах життя всесторонню роботу партії, революційні перемоги радянського народу. Юнаки і дівчата з великим інтересом вивчають постанову ЦК КПРС «Про 60-річчя Великого Жовтня» і її соціалістичної революції, цей надзвичайно важливий ідейно-теоретичний і політичний документ, в якому глибоко і скрупулозно охарактеризовано всестороннє історичне значення Жовтня. В нехах, на будовах, фермах, у навчальних закладах відбулися заняття в системі комсомольського політичного навчання, бесіди і лекції. ЦК ВЛКСМ союзних республік, крайкомів, обкомів комсомолу направили для виступів перед молоддю спеціальні пропагандистські групи, агітколективи. У містах і районах, на Всесоюзних ударних комсомольських будовах почалися суспільно-політичні читання для молоді, присвячені 60-річчю Великого Жовтня. Нанерододні ювілейні лірично-політичні тижні революційної слави. В ході його комсомольці і молоді зустрінуться з учасниками Жовтня, ветеранами партії і комсомолу, героями воєн і праці, наставниками молоді, гвардійцями п'ятиріччя.

Всесоюзні збори підбили підсумки громадсько-політичної атестації учасників Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!». Всебічно проаналізовано результати багатогранної організаційної і масово-політичної роботи комсомольських організацій, намічено конкретні заходи її поліпшення у світі сучасних вимог партії.

У рік 60-річчя Великого Жовтня комсомол завершив важливу роботу — обмін документами. Кожній член ВЛКСМ, одержуючи комсомольський квиток нового зразка, ще раз пробирався почуттям гордості і високої відповідальності за приналежність до Ленінського комсомолу, висловив свою готовність жити, вчитися, працювати і боротися по-лєнінському.

У ході обміну документів змінилися дисципліна й організованість у комсомолі, підвищилася відповідальність комсомольців за виконання вимог Статуту ВЛКСМ. Зіс авторитет комсомольських організацій. Новий загін молоді поповнив ВЛКСМ. Тепер у рядах комсомолу понад 35,8 мільйона юнаків і дівчат. Серед них — 12,5 мільйона робітників, 2,3 мільйона колгоспників, понад 2 мільйони молодих спеціалістів. Кожна п'ятнадцята людина, кожен четвертий науковий співробітник і викладач вищої школи в країні — комсомолец.

Головний підсумок обміну документів, який завершився, і Всесоюзних комсомольських зборів полягає в тому, що Ленінський комсомол ще тісніше згуртував свої ряди навколо Комуністичної партії, збагатився новим досвідом роботи по комуністичному вихованню молоді, підвищив свою активність як бойовий помічник партії, її надійний резерв.

Учасники Всесоюзних комсомольських зборів з новою силою продемонстрували єдиний підтримку і накле схвалення внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, плідності, творчої роботи Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з видатним політичним і державним діячем сучасності, вірним марксистом-лєнінцем, невтомним борцем за справу комунізму і мпв Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Радянська молодь — спадкоємець і продовжувач великої справи Жовтня і далі триматиме революційний крок, по-жовтнево, по-комуністично працюватиме над виконанням історичних рішень XXV з'їзду КПРС, гідно зустріне 60-річчя Великого Жовтня.

БОЙОВІ ПОМІЧНИКИ ПАРТІЇ, ВМІЛІ ОРГАНІЗАТОРИ МАС

2 березня в Києві почав свою роботу XII з'їзд Професійних Спілок Української РСР.

Делегати і гості з'їзду, які зібралися у святково прикрашеному Жовтневому Палаці культури, тепло вітали керівників Комуністичної партії і уряду Республіки.

З великим піднесенням обирається почесна президія з'їзду в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

Після обрання керівних органів з'їзду одностайно затверджується такий порядок денний:

1. Звіт Української Республіканської Ради професіоналів.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Вибори Української Республіканської Ради професійних спілок та ревізійної комісії професійних спілок Української РСР.

(РАТАУ).

БУВАЮТЬ події, які змушують людину по-новому глянути на пройдений шлях, зазирнути в глибину своєї душі, замислитися. Для молодого покоління художньої інтелігенції такою подією є постанова ЦК КПРС «Про роботу з творчою молоддю». Це яскравий вияв турботи Центрального Комітету, всієї нашої партії про творчий розвиток та ідейно-естетичне виховання молодих працівників культури і мистецтва.

В обласній комсомольській організації нагромаджено певний досвід роботи з тими, хто покликаний примножувати наші духовні цінності. Обком комсомолу спільно з обласними управліннями культури, творчими організаціями області склав перспективний план роботи з молоддю творчої інтелігенції на 1976—1980 роки, в якому глибоко зацікавленість у тому, щоб по-максимуму було використано сучасні методи творчих колективів нині активізували роботу по вихованню молоді творчої інтелігенції. Провідними формами її політичного загартування стали партійне, комсомольське політнавчання, Ленінський залік «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!» і саме виконання кожним комсомольцем м особистого комплексного плану «Вчимося комунізму, будемо комуністами» дає змогу охопити всі грані виховної роботи. До того ж комітети комсомолу прагнуть усю роботу з творчою молоддю вести диференційовано, враховуючи проблеми і запити кожної творчої групи, щоб активно підтримувати зрілу творчість митців — пропагувати її, давати путівку в життя. Традиційним в області став день поезії, який щороку проводиться в день народження нашого земляка Дем'яна Бедного.

Протягом 1976 року народилося чимало нових форм залучення молодих художників, скульпторів та архітекторів до художнього оформлення куточків комсомольської слави, місць масового відпочинку молоді. Так, Кіровоградський міський комсомолу спільно з редакцією газети «Молодий комуніст» провів конкурс молодих архітекторів на кращий проект забудови та оформлення скверу імені Ленінського комсомолу, впорядкування куточків відпочинку. Багато молодих зодчих запропонували цікаві проекти, їх було виставлено в редакції молодіжної газети. За підсумками конкурсу проведено зустріч з авторами робіт, намічено перспективи їхньої участі в перетворенні Кіровограда в місто високопродуктивної праці, високої культури і зразкового громадського порядку.

Предметом особливої турботи комсомолу є творче зростання молоді театрів. І не тільки тому, що це найчисленніший загін нового покоління творчої інтелігенції. До цього зобов'язують і сама історія, чудові традиції українського театрального мистецтва, що склалися на землі Кіровоградщини. Разом з тим у роботі з творчою молоддю є немало проблем, до розв'язання яких ще слід докласти неабияких зусиль. Перш за все залишає бажати кращого участь творчої інтелігенції в ідейному, моральному й естетичному вихованні трудящих області, зокрема молоді, шефство над колективами художньої самодіяльності, участь у русі «Культури села — комсомольську турботу!» Нерозв'язаною проблемою досі лишається й виховання у юнаків і дівчат смаку до кращих зразків радянської естрадної музики і пісні. Адже районні, міські, обласні конкурси комсомольської пісні, конкурс «Гітара-76» у місті Кіровограді свідчать про те, що подекуди молоді пасивна до масової участі в цій справі, слабо орієнтовані у справжньому й фальшивому.

На жаль, для творчої молоді ще не стало традицією шефство над ударними комсомольськими будовами області, і передусім над загальною Долинською — Помічною. В театральних колективах не набрало належного поширення наставництво. А ніщо ж так не окриляє актора-початківця, як добре слово,часна підтримка, мудра порада старшого товариша — досвідченого майстра.

У світі вимог постанови партії на Кіровоградщині почався огляд творчого доробку молодих акторів. У ході його необхідно ще більш зміцнити й урізноманітнити зв'язки театрів з творчою і сільською молоддю, розширити молодіжний репертуар колективів, активізувати організацію пересувного театру «Молоді — молодим». Є серйозні недоліки й у внутрішпільковій роботі комсомольських організацій, ще не склалася струнка система політичного навчання молодих працівників мистецтва. Не завжди правильну позицію займають і деякі райкоми комсомолу, вважаючи, що в районі немає відповідної молоді для створення літературної студії, театру, об'єднань художників, архітекторів. Вони є всюди, обдаровані юнаки і дівчата. Важливо тільки вчасно побачити талант, що зароджується, підтримати його спрямувати його розвиток по творчо перспективному шляху.

ЗНАЙДИ ТАЛАНТ

Сьогодні в Кіровограді
почався республіканський
семинар секретарів
комітетів комсомолу
творчих організацій.

РАЗОМ — СЬОГОДНІ Й ЗАВЖДИ

● Зустріч делегатів XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України з членами бюро обкому партії

Від імені бюро делегатів тепло привітав перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак. Він поінформував їх про стан справ у промисловості, будівництві і сільському господарстві, про ті задання, що стоять перед трудящими області у зв'язку з підготовкою гідної зустрічі 60-річчю Великого Жовтня. Відзначаючи певні успіхи, яких досягли трудівники Кіровоградщини минулого року, він спинився на недоліках у розвитку економіки, за які область було піддано гострій критиці на листопадовому Пленумі ЦК Компартії України.

— Ми зібралися сьогодні, — сказав т. Кобильчак, — щоб порадитися, як нам поліпшити керівництво економікою, підвищити ефективність виробництва і

якість роботи, підняти роль партійних організацій, усіх комуністів у цих питаннях.

Делегата XXV з'їзду КПРС, бригадира слюсарів по виготовленню металоконструкцій з Олександрійського електро-механічного заводу М. Лазаренка як доброго гостя зустрічають на підприємстві, в організаціях і школах міста. Розповідаючи на цих зустрічах про роботу з'їзду партії, він ділиться своїми планами на майбутнє, розказує про трудові здобутки колективу. А вони у бригади загомі. План першого року п'ятирічки колектив виконав за десять місяців. І досяг цього завдяки амплій організації праці, роботі під девізом «За високу ефективність і якість на кожному робочому місці!»

О. Гіталов говорив про вдосконалення системи технічного обслуговування і ремонту сільськогосподарської техніки. Він наголосив на тому, що часне і планомірне забезпечення господарства запчастинами дасть змогу в строк відремонтувати техніку, створити необхідні умови для безперебійної її роботи в полі.

Делегат XXV з'їзду КПРС, директор Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР А. Тузовський підкреслює необхідність широкого запровадження на підприємствах області системи управління якістю продукції, відзначив велику користь семінару з цього питання, який проведено на Кіровоградському заводі радіозиробів.

Про успіх трудівників господарства говорив голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, делегат XXV з'їзду КПРС Л. Шліфер. Своїми здобутками і планами поділилася шліфувальниця заводу тракторних гідроагрегатів, делегат XXV з'їзду партії Ю. Єзюшенко.

Головний агроном колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району, делегат XXV з'їзду Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду Компартії України Я. Цимбал звернула увагу на потребу впровадження в кожному господарстві високої культури землеробства, що залежить, насамперед, від спеціалістів.

Секретар парткому радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району, делегат XXV з'їзду Компартії України Г. Шморгун спинився на питаннях ідеологічного забезпечення виконання завдань п'ятирічки, авангардної ролі комуністів на виробництві.

Зустріч пройшла в діловій, творчій обстановці.

ТИ — НА ЗЕМЛІ ГОСПОДАР

У Гайворонському районі Всесоюзні комсомольські збори закінчилися зльотом молодих механізаторів. На ньому юнаки і дівчата повели конкретну розмову про свою життєву позицію, про хід змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, про участь комсомольців у боротьбі за врожай. Вони прийня-

ли звернення до всіх молодих механізаторів області, в якому закликали ознаменувати ювілейний рік ударною працею, перевиконанням заздалеку і соціалістичних зобов'язань.

На зборах виступили перший секретар райкому Компартії України М. Зятін, перший секретар обкому комсомолу О. Скічко.

...А ХЛІБ ВИРОЩУЄ ЛЮДИНУ

Для сільського хлопчини поняття «хліб» завжди пов'язане з працею на землі. Справжню її красу, велич Анатолій Буркан, як і тисячі його ровесників, пізнав з дитинства. А минулого року для нього, учня Гайворонського профтехучилища, настали перші жнива. Ще ближчим, ріднішим здалось йому тоді поле. І, вийшовши на трибуну Всесоюзних комсомольських зборів, Анатолій знову згадав про нього.

Півораста чоловик уважно слухали його. В залі не багатого старші, але вже досвідчені, удостоєні урядових нагород механізатори, такі, як Василь Брозинський з колгоспу імені Куйбишева, Станіслав Сторожук з колгоспу «Більшовик». Минулого року Василь зібрав цукрові буряки на площі 306 гектарів і переміг з областю змагання серед молодих комбайнерів. Станіслав представляв область на засіданні міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград-Толбухін».

Слова Анатолія торкнулися найпотемнішого досвідчених хліборобів і всіх інших присутніх.

— Виводить механізатор машину в степ і залишається сам на сам із землею. Всього, що робить він у полі, не пропустить через відділ технічного контролю. Від свідомості механізатора, заінтересованості, від уміння, майстерності залежить, скільки і як він зробить на землі. І, мабуть, «як» не менш важливе, ніж «скільки». Коли народжується майстерність, і з чого вона починається? Мої товариші по навчанню просили нагадати слова Расаула Гамзатова про те, що людина вирощує хліб, а хліб вирощує людину, виховує, перевіряє на зрілість і мужність. Ця істина вічна, як світ. Вслухайтесь у слово «жизна». Воно дихає вогнем, жаром бою. Хлібороб, як солдат на війні. Війни немає, а хлібний фронт ніколи не кінчається. Ми будемо солдатами того фронту. Закінчивши училище, своєю працею завоюємо гордо звання хлібороба.

Всі, хто виступав, прагнули відповісти Анатолію. Василь Брозинський поради: «Будь на землі господарем!» Та чи не відповів собі й Анатолій словами поета: людина вирощує хліб, а хліб вирощує людину.

Для друзів Анатолія по навчанню, посланців Гайворонського СПТУ № 5 на районний зліт молодих механізаторів, спілкування зі старшими, досвідченими хліборобами стало першим уроком про хліб, уроком того, як потрібно дбати про нього. В кожному виступі ставилися проблеми, йшлося про їх розв'язання.

Трактористка колгоспу «Зоря комунізму» Надія ПУСТОВІТ:

— У нашій бригаді двадцять п'ять молодих механізаторів. А ось комсомольсько-молодіжний екіпажіз, ланок ми ще не створили. Цьому питанню комітет комсомолу приділяє мало уваги, бо з нього мало питає райком комсомолу. Треба повсюдно створювати такі колективи, добитися, щоб хлібороб став справжнім господарем. У нас п'ять механізованих ланок по вирощуванню кукурудзи. Одну з них очолюю я. Щороку ми сіємо качинисту, обробляємо землю, а коли настає час збирати врожай, працюємо на інших ділянках. Треба, щоб механізована ланка була господарем на плантації від сівби до збирання, бачила кінцевий результат. Саже так працює комсомольсько-молодіжна

ланка Валентина Боровик з Новоархангельського району.

Хочу сказати про побутові умови механізаторів. У нашій бригаді наче все є: газети, шахи, телевізор. Та цього мало. Приміщення вже не відповідає вимогам. Необхідно обладнати біля польового табору спортивні майданчики, а будиночку механізаторів — їдальню, душову.

Механізатор значну частину часу проводить у полі. Хочеться бути охайним, підтягнутим. Чому б побутовим комбінатам, які виготовляють для нас спецодяг, не шити його з тканини, що не липить, не мнеться? Хотілося б бачити на комбінезоні емблему, щоб видно було: хлібороб.

Механізатор колгоспу імені Куйбишева Василь БРОЗИНСЬКИЙ:

— Наш комсомольсько-молодіжний екіпаж востаннє за 25 днів комплексом КС-6 зібрав цукрові буряки на площі 306 гектарів. Та при наявності потрібної кількості транспорту комплекс цей можна використовувати продуктивніше.

Механізатор колгоспу імені Шенченка Володимир ТОМЧУК:

— Чимало господарств, райононе управління сільського господарства не приділяють належної уваги закріпленню молодих механізаторів. Після закінчення курсів юнакові в крайньому разі доручають працювати на одинокі трактори з досвідченим землеробом, дозирають здебільшого старі машини, нехай, мовляв, досвід набереться. Я після закінчення курсів отримав старенький Т-38, його більше часу ремонтували, ніж експлуатували. Хотілося піти з бригади. Перемогла любов до професії.

Майстер-наладчик тракторної бригади колгоспу імені Ілліча Василь ГУК:

— В експлуатації машинно-тракторного парку головне — ремонт і технічні огляди машин виконувати згідно з графіком. Тепер ми не маємо змоги провадити роботи в закритому приміщенні, ще не збудовано майстерні. Техніка протягом року стоїть просто неба.

Прискорити і здешевити підготовку машин дасть можливість агрегатно-вузловий метод ремонту. Але він не знайшов у нас широкого застосування. Господарствам не доставили відремонтованих вузлів своєчасно. Райононе об'єднання «Сільгосптехніка» не постачає колгоспам належної кількості запасних частин, інструментів.

...Проблеми. На зборах їх гостро порушували промовці. Відбулася ділова, конкретна розмова про активну життєву позицію кожного юнака і дівчини, участі комсомольців і молоді у здійсненні програми розвитку сільського господарства, накресленої XXV з'їздом КПРС.

Важко з трибуни зборів прозвучали слова і тих, хто знає ціну хлібові, хто ростить його, і тих, хто тільки завтра візьме з руки кермо трактора, комбайна.

Загін молодих механізаторів Гайворонського району, йдучи до сята 60-річчя Великого Жовтня, гідно продовжує традиції своїх батьків і діда. Традиції революційної й трудової.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
Гайворонський район.

Радянське — відмінне

„ВРОЖАЙ“ НОВИНОК

Навіть тим, хто працює на заводі дозуючих автоматів порівняно недавно, скажімо, два-три роки, видно, як зросло наше підприємство. Не тільки розширилися виробничі площі, збільшилось число робітників та інженерно-технічних працівників. Завод виріс у технічному відношенні, дедалі більше нових видів продукції виходить з його цехів і дільниць.

Особливо «врожайним» на впровадження новинок у серійне виробництво був минулий рік. Зосім недавно ми почали випускати ще одну групу дозаторів, які знаходять широкий попит у промисловості, що виготовляє продукцію з гуми.

Зростає завод, зростає обсяг продукції. Нові проблеми поставили перед нами у плані підвищення якості виробів. Комітет комсомолу спільно з адміністрацією прагне розв'язувати їх у комплексі. Рада молодих новаторів займається проблемами технічного характеру. При її активному сприянні широкого застосування на підприємстві дістав спосіб шліфування деталей з допомогою алмазної прити, впроваджено два напівавтомати, один з яких призначений для свердління одночасно трьох отворів, завдяки чому підвищується продуктивність праці, другий — для підвешення точності обробки деталей.

Але одним лише вдосконаленням техніки бажаних зрушень у поліпшенні якості продукції не доб'єшся. Це добре розуміють і комсомольські активісти, і молоді спеціалісти. З минулого року інженерно-технічні працівники проводять заняття, мета яких — підвищення кваліфікації молодих робітників усіх спеціальностей.

Комсомольський пост чистоті-незамінна деталь механізму робітничої гарантії. Складна ситуація була на дільниці складання поштових ваг, де працює комсомольсько-молодіжна бригада імені Миколи Островського, очолювана Михайлом Рожком. З пресуваної дільниці іноді надходили недоброякісні деталі. Хоча тут випає не тільки пресувальниця: якість металу теж підводила. Пост не раз сигналізував про це. І останнім часом справи трохи поліпшилися. А у себе на дільничі пост, до складу якого входять М. Рожко, В. Барсуков та інші, не пропустить жодного бракованого виробу. Бо це високе довіря для комсомольців — керувати якістю, і вони задіяні в тому, щоб його виправдати.

Але особиста відповідальність молодого робітника — то найголовніше. Від послуг дільниці технічного контролю відмовлялися слюсарі-інструментальники Олександр Демченко, Павло Істомін, багато їхніх ровесників. Змагання за право працювати з особистим клеймом охоплює додалі більше юнаків і дівчат.

В. ЧЕЛЬНИК,
інженер-конструктор Кіровоградського заводу дозуючих автоматів.

Рік у рік доярка колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району Лідія Куделя добувається високих надобів. Минулого року від кожної закріпленої корови вона одержала по 3550 кілограмів молока. Цього року збільшилась надобів по 1 тисячі кілограмів.

На фото: доярка Л. КУДЕЛЯ.

Фото В. КОВПАКА.

Довідковий відділ «МК»

«Де можна набутися спеціальності провідника пасажирських вагонів?»

В. ШУКШИНА.

ст. Шостаківка, Кіровоградський район.

У Кіровоградській області навчальні заклади, які б готували таких спеціалістів, немає. Найближчі — в Дніпропетровську (міське профтехучилище № 3, Універсальний провулок, 7) та Запоріжжі (міське профтехучилище № 14, вул. Семафорна). Строк навчання — 1 рік.

«Хочу стати археологом. Куди і які слід складати вступні екзаменати?»

В. БОНДАРЕНКО.

с. Переможне, Устимівський район.

Дніпропетровський, Донецький, Київський, Львівський, Одеський, Сімферопольський, Ужгородський, Харківський, Чернівецький університети готують спеціалістів історії, яким надається право вести й наукову роботу в археологічних експедиціях. Абітурієнти історичних факультетів мають мати спеціальні знання з російської або української мови та літератури (письмово й усно). Історії СРСР (усно), історії мови (усно) а також програми середньої школи.

За столом ділових зустрічей «Молодого комунара» зібралися:

Олег Колосов, секретар комітету комсомолу двічі орденосного заводу «Червона зірка», Марія Копайгора, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Леніна Долинського району, Юрій Вінтенко, секретар комсомольської організації Кіровоградських художньо-виробничих майстерень Художнього фонду УРСР, Анатолій Литвиненко, секретар комсомольської організації обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, Зоя Татарова, заступник секретаря комсомольської організації обласного театру ляльок.

Учасники розмови зосередили увагу на одному провідному питанні: «Що змінилося у ваших комсомольських організаціях після постанови ЦК КПРС „Про роботу з творчою молоддю“, в ході громадсько-політичної атестації та Всесоюзних комсомольських зборів?»

Що змінилося у ваших комсомольських організаціях після постанови ЦК КПРС „Про роботу з творчою молоддю“, в ході громадсько-політичної атестації та Всесоюзних комсомольських зборів?

Олег КОЛОСОВ: АМАТОРІВ СТАНЕ БІЛЬШЕ

Мені хочеться сказати найперше про якісний вплив сцени, митців на життєдіяльність виробничих колективів. Тут доречно розповісти про недавню розмову кадрового робітника з молодшим, яку мені випало почути. Суть діалогу зводилась до проблеми: чи часто молоді робітники відвідують концерти, вистави, вечори в Будинках культури? Так ось старший терпляче роз'яснював хлопцеві, в чому полягає цінність творчих контактів робітника і митця, і посилався він на недавню зустріч акторів-крупничан із робітниками заводу. Згадував їхні розповіді про творчі перспективи, про нову висаду, над якою закінчують роботу, про те, що тоді чимало червонозорівців

зголосилося піти на прем'єру. Пішли, а потім хвалилися, що враження винесли сильні.

Я тоді згадував, що цей молодий співбесідник не заховав піти до театру разом з бригадою чи групою. Зробив він це тільки після переконливої розмови з ветераном. Звідси й думка: міцні узи між робітниками і митцями закладаються не самопливом. Комітети комсомолу разом зі своїм активом покликані палювати цю роботу і ретельно її виконувати. Поглиблення змісту таких зв'язків ми об'єднали в останньому договорі, укладеному 25 лютого, про творчу співдружність між комсомольськими організаціями Кіровоградського музичного училища і нашого механоскладального цеху № 2. Скоро таку ж співдружність поведуть комсомольці і молоді механоскладальники № 4 і театру ляльок. Тут буде не тільки шефська допомога підприємства та концерти чи спектаклі у відноді, а й договір записано чимало спільних заходів — тематичних вечорів, екскурсій тощо.

Наостанку — переконаний: якщо сьогодні, крім заслуженої хорошої капели, народних самодіяльних колективів театру та ансамбля танцю «Колос», агітбригади та оркестрів (загалом понад двісті аматорів), у цехах і відділах нашого заводу налічується понад тисячу учасників художньої самодіяльності, то завтра, в ході підготовки до огляду-конкурсу всіх наших аматорських колективів і груп на честь 60-річчя Великого Жовтня, учасників стане ще більше. І шанувальників — теж.

Анатолій ЛИТВИНЕНКО: БУДЕ МУЗЕЙ КОРИФЕІВ

Ми постійно їздив по області, і я маю змогу, знайомлячись із життям сільських комсомольських організацій, аналізувати стан їхньої роботи. Часто зустрічаємось із активом, дискутуємо, радімося; ми, актори, дослухаємось їхніх порад, вони згоджуються з нами.

Так, приміром, сподобалась мені організація гласності соціалістичного змагання між молодими. Багато стимулів моральних. Вагомий, до речі, стимул.

На Всесоюзних комсомольських зборах ми обговорювали доробок кожного комсомольця, молодого актора нашого театру. Після постанови ЦК КПРС «Про роботу з творчою молоддю» у нас сталися якісні зміни у веденні і в гласності соціалістичного змагання. Ми встановили три перехідних червоних мандатів — нагороди переможцям — окремо серед акторів, водіїв і технічних працівників театру.

Згадуючи Всесоюзні комсомольські, слід сказати, що учасники зборів були активні, вболівали за спільні проблеми і турботи, говорили про них щиро й пристрасно. Це і створило потрібну атмосферу принципності, взаємовимогливості. Наша організація зміцніла організаційно ще від обміну. Вже після виходу постанови двох кращих членів ВЛКСМ призначили до лав КПРС — Олександра Долинкевича, члена «Комсомольського прожуректора», і Олексія Яриша, члена комсомольського бюро.

Предметно вели мову про творче зростання, про поліпшення комсомольського політнавчання. Валя Дронова, наголосивши, що ми пережили важкий період реконструкції театру, утрималися, запропонували їй, в рік 60-річчя Великого Жовтня, посилити творчість у роботі. Комсомольці вважають своїм завданням повернути ще один забутий спектакль. До знаменної події ми готуємо творчі звіти молодих акторів на підприємствах, на будовах, у колгоспах.

Запам'ятався кожному слова заступника секретаря комсомольської організації театру Степана Мерцеля: якщо ми ввечері зі сцени несемо глядачеві світлі ідеали, то і в житті нам треба бути гідними цих високих істин. Він запропонував підготувати кілька лекцій, виступити перед молодіжною аудиторією. Його підтримали. В особистих комплексних планах багатьох комсомольців появилися записи конкретних завдань. Таня Іванова закликала до активності в громадському житті. А перше випробування — плаштувати зал-музей корифеїв українського реалістичного професійного театру.

Марія КОПАЙГОРА:

МОЛОДІ НЕ ЗАЛИШАЮТЬ СЕЛА

Продовжуючи сказане Олегом, я почну з того, про що часто пишуть газети: одверто показатися своїми друзями-комсомольцями, якщо вони заслуговують того, гадаю, варто. Організація у нас порівняно численна. В 11 першорічних — двісті двадцять членів ВЛКСМ. Є свої справжні маяки. Скажімо, Ганна Поклад надріла торік по 4357 кілограмів молока від кожної корови, свинарки Ніна Даниленко і Марія Шкарупа виростили 1433 поросят, зайнявши перше місце в колгоспі. Що важливо: зміють працювати — зміють і відпочивати розумно.

«Клуб на замку...», «Нецікаво в селі. Крім кінофільмів нічого більше в організації дозволяють...» або ще гірше. Правду пише молодь, і в не-

доліках найперша наша вина — комітету комсомолу. Тверджу це, виходячи зі свого досвіду. На злосні очі я переконалася, як цікаво, багатоманітно можна (і треба!) жити. В нашому Будинку культури діють естрадний, два духових оркестри, хорозий, танцювальний, драматичний гуртки, оркестр народних інструментів. Притому активно діють. А це означає, що люди, молодь переважно, знаходять для себе живий інтерес у художній самодіяльності. Це, якщо хочете, наша спільна перемога, яка живиться щоденною діяльністю активістів, культпрацівників. І керівники нашого колгоспу знають, що віддача клубу непомітна тільки для тих, хто не вміє або й не хоче побачити в цьому один з

важливих шляхів загального поліпшення нашої роботи.

Шість посад у нашому Будинку культури оплачує господарство: балетмейстера, хормейстера, художнього керівника, керівників естрадного й духового оркестрів... У Києві замовили на 11 тисяч карбованців художні костюми. Склали перспективні плани організації відпочинку, написали сценарії тематичних вечорів, провадили до армії, реставрації шайбу та новозроджених. Про все хороше не розповідаю. Мабуть, саме на такому благодатному ґрунті народжуються справжні ентузіасти, такі, як досвідчений механізатор пенсійного віку, співак Федір Бережок.

Більшість молодих не залишає села. Хлопці працюють — шоферами, механізаторами, дізелями — на фермах. Сімнадцять колгоспних стипендіатів навчаються на стаціонарі, понад дев'яносто — заочно.

Звісно, наша робота не лежить зверху. Вона там, у гурті, у вирі.

Юрій ВІНТЕНКО: НА ВІСТРІ ЖИТТЯ

На Всесоюзних комсомольських зборах ми випені формулу активної життєвої позиції, якою бона повинна бути для митця з пензлем. Це, насамперед, велика творча активність, глибока ідейність, народність.

Майстерність, талант — то не єдине вміння правильно наносити світло і тіні на художнє полотно, то, передовсім, здатність осмислювати велич тих звершень, що відбуваються навкруг нас, бачити гаму кольорів сьогодення, знати, звідки черпати сюжети, де шукати героїв.

Нагадаю про це тому, що багато ще молодих художників — пасивні. Творчо пасивні. Замість палітри малюнка, може, це не надто майстерного, не викінчено професійного, та все ж малюнка, доводиться гірко констатувати: пишуться літери, великі й малі, різних шрифтів і відтінків. Літери — теж потрібні. Гасла — потрібні! Та мовя ж іде про те, що не єдиними висесками до зарплата має жити митець.

Неприховане (й сіре, нудне) заробітчанство ще тяжіє над окремими молодими художниками. А художник (назвисьмо повторюю це слово) має крокувати на вістрі епохи, і пензлем, і різцем карбувати велич нашого поступу.

Ми вже чогось досягли. Наша комсомольська організація активно повила підготовку міської пиставки молодих митців Кіровограда, присвяченої 60-річчю ювілею Великого Жовтня.

Міський молодіжний передують дві великі виставки — «Завжди напередові» і «Ленінським шляхом». Участь у них — складний і почесний екзаме́н для кожного митця. Адже саме участь у творчих виставках, власне, прагнення до виходу в широкий світ художніх творів і визначає професійний рівень, самобутність майстра.

Разом з Кіровоградським міським комсомолом ми влаштували невелику виставку художніх полотен для учасників республіканського семінару, представили на огляд твори молодих митців.

Зоя ТАТАРОВА: Є НОВІ ТВОРЧІ СТИМУЛИ

Великим творчим стимулом, джерелом цікавих ідей і знахідок стали дружні зв'язки з болгарськими лялькарями. В жовтні 1975 року на фестивалі лялькової драматургії у Варні побував голозаний режисер О. Інюточкін. У результаті поїздки налагодили тісні контакти з театрами ляльок у Варні і з місті-побратимі Кіровограда Толбухіні. Нині вже мова йде про обмін постановочними групами з друзями з НРБ.

До 60-річчя Великого Жовтня ми готуємо виставу «Скажи своє ім'я, солдате білоруського драматурга А. Вертинського».

Мабуть, лялькові театри мають найціррішого глядача. Дитячі очі найдопитливіші. Ми даємо маленькому громадянину-ві пугівку з естетичний світ, прищеплюємо йому ідеали нашого життя, виховуємо у нього кращі риси характеру, формуємо його світогляд. Але цим не вичерпуються вплив і значення спектаклів лялькового театру. Ми спілкуємося зі своїм глядачем не тільки в театрі перед виставою і під час вистави, а й у школі, в дитячому садку, проводимо бесіди та обговорення вистав, одержуючи листи з добрими побажаннями, практичними зауваженнями або малюнками, подаємо окремим самодіяльним колективам шефську допомогу (Гайворонському районному та Аджамському будинкам культури, обласному Палацу піонерів). Таким чином, наш театр, прищеплюючи своєму глядачеві інтерес до спектаклів, викликає прагнення до власної творчості, яку ми завжди підтримуємо.

зипілилися одиодумці, посидіти, погомоніти, подумати, та слів багато не треба, коли так легко мовчність була рідного театру — спільної справі, вірної любові.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ХУДОЖНИК ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ ФЕДОРОВ ДО 100 РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРОФЕСІОНАЛЬНОГО ТЕАТРУ ПІДГОТУВАВ ЖИВОПИСНЕ ПОЛІТНО — ГРУПОВИЙ ПОРТРЕТ КОРИФЕІВ, НАШІХ СЛАВЕТНИК ЗЕМЛЯКІВ.

ОТРУЙНИКИ ЕФІРУ

2. ПІРАТИ НА РАДІОХВИЛЯХ

Близько тридцяти років тому, 1948 року, представники держав — членів Міжнародного союзу електрозв'язку, спеціалізованої установи Організації Об'єднаних Націй, — зібралися на конференцію в Консентагені, ухвалили рішення про розподіл радіохвиль між державами. Але, як виявилось, не всі збиралися додержувати цього рішення. Зокрема, представник США заявив, що виділені хвилі мовлення на території Західної Німеччини для його країни мало, і американці не мають наміру погоджуватися з таким станом речей.

На конференції для кожної з чотирьох зон окупації Німеччини було виділено по дві частоти для організації служби радіомовлення. Однак директор відділу радіо американської військової адміністрації в Німеччині Льюїс не приховував, що американці мають намір продовжувати експлуатувати всі радіопередавачі у своїй зоні, в яких матимуть потребу. Це вже був курс на піратство в ефірі.

Особливо безчинствувало «Радіо Вільна Європа». Громадянська Західної Німеччини протестувала тоді проти радіопіратства, але США, як кажуть, «по праву сильніше», перетворили територію цієї країни у плацдарм для ведення «радіовійни» проти соціалістичних країн.

Американський історик радіопропаганди Роберт Холг відгукнувся на прохання вибору саме даного плацдарму: «Ці причини зводяться до близькості Мюнхена (я саме там і були розміщені штаб-квартири РВЕ і РС — ПРИМ. АВТОРА) до території Східної Європи, що зумовлює добру чутність передачі, до порівняно легкої добору кадрів, зв'язаної з проживанням у ФРН значного числа емігрантів, а також із тим фактом, що під час створення радіостанції Мюнхен зна-

(Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 1 березня ц. р.).

ходився в американській зоні окупації, і не потрібно було вести особливих переговорів про одержання дозволу на мовлення».

Все-таки, щоб не дуже дратувати громадську думку, 1952 року, тобто через два роки після того, як РВЕ запрацювала на певну потужність, американці одержали у тодішнього канцлера ФРН Аденауера ліцензію, за якою й було формально узаконено існування на території ФРН підпільної американської радіостанції.

До речі, сьогодні особливо цікаво заглянути в цей документ. Перша стаття ліцензії забороняє використання передавачів будь-якими іншими організаціями, крім «приватної» РВЕ. Але ж тепер усім відомо, що ні РВЕ, ні РС не є «приватними організаціями» — це філіали ЦРУ. Офіційні власті ФРН — у неурочному становищі: вони повинні або відібрати ліцензію у РВЕ і РС, оскільки порушено першу статтю, або визнати, що уряд ФРН згодний з діяльністю в Мюнхені ЦРУ.

Друга стаття ліцензії забороняє, зокрема, встановлювати додаткові передавачі без дозволу міністра пошти і телеграфу ФРН. Цю статтю теж порушено актигубніше. РВЕ і РС, почавши мовлення кожна через єдиний передавач, збільшили їх на сьогодні до 49. Потужності передавачів зросли в сотні раз. Обидві станції не раз використовували чужі хвилі, в тому числі й хвилі, виділені ФРН. І не було жодного випадку, коли шефи РВЕ і РС зверталися по дозвіл до міністра пошти і телеграфу ФРН.

Порушувалась і порушуються третя стаття ліцензії — про доступ уповноважених уряду ФРН до технічних установок і четверта стаття — про надання офіційним властям ФРН записів передач РВЕ і РС, що пройшли в ефір. Американських радіопіратів не турбує й наявність у статті п'ятій тієї ж ліцензії положення про те, що саму ліцензію «може бути скасовано в будь-який час без попередження, якщо одну з її умов буде порушено».

Словом, минає час, а становище не змінюється. За офіційними відомостями, на території ФРН і в Західному Берліні розміщено близько 60 американських радіопередавачів. Подорожа з них, найбільш потужних і технічно досконалих, пе-

ребує в розпорядженні РІАС (спеціалізована підпільна американська радіостанція в Західному Берліні, яка веде «інформаційну війну» проти населення НДР), «Голосу Америки», РВЕ і РС, які ведуть спрямоване мовлення на НДР. Радянський Союз та інші соціалістичні країни Східної Європи.

Протизаконні дії ЦРУ та його філіалів — РВЕ і РС, дії, що порушують усі міжнародноправні норми, викликають обурення міжнародної громадськості, населення і громадськості в самій Федеративній Республіці Німеччині. Так, у березні 1972 року група депутатів бундестагу зажадала від федерального канцлера і президента США, щоб вони рекомендували конгресові США припинити фінансування РВЕ і РС та анулювати ліцензію на мовлення, видану два з половиною десятиліття тому. Пізніше члени правління Німецького союзу миру, колишній депутат бундестагу Аріо Берлін в інтерв'ю для преси заявили:

«Знаходження на території ФРН обох американських радіостанцій — «Вільна Європа» і «Свобода» — є порушенням принципу нашої держави суверенітету».

Видний західнонімецький публіцист, доктор юридичних наук Еміль Хофман, який вивчав підпільну діяльність РВЕ і РС, також дійшов висновку про незаконність існування РВЕ і РС та РС з точки зору міжнародного права. В лютому 1976 року Еміль Хофман написав на адресу рота-манданів у Відні посольства країни, які підписали Заключний акт загальноєвропейської наради в Хельсінкі, листа «Про протизаконну діяльність радіостанцій «Вільна Європа» і «Свобода». В листі Еміль Хофман зазначив, що він проаналізував підпільну діяльність цих радіостанцій з точки зору міжнародного права та інтересів дальньої розвідки у підсумках між Сходом і Заходом. Він дійшов висновку, що діяльність РВЕ і РС суперечить обов'язковому для всіх держав основному принципу міжнародного права — невтручання у внутрішні справи інших країн.

Провокаційну діяльність РВЕ і РС осуджує прогресивна громадськість багатьох країн, у тому числі й США. Ряд видних американських конгресменів, у їхньому числі Г. Берк, Б. Розенталь, У. Фулбрайт, виступаючи в різний час і з різних приводів, зазначали, що діяльність цих антверсійно-пропагандистських центрів «не відображає інтересів США та американського латинка податків», є «песумією з розривом напруженості» і являє собою «втручання у внутрішні справи інших країн».

Звичайно, далеко не всі у ФРН і США ставляться до РВЕ і РС так, як Аріо Берлін, Еміль Хофман чи У. Фулбрайт.

А. ПАНФІЛОВ

кандидат історичних наук.

Бюлетень прес-бюро «Комсомольської правди».

Дискусійний клуб „МК“. Що дозволено молодості?

А ЯК НАСПРАВДІ?

Випадок чи система?

Я не зовсім згодна з листом М. Вітриченко. Здається мені, в ньому чимало перебільшень.

Скажімо, не може ж директор Будинку культури особисто наводити порядки!

Звичайно, є дівчата і юнаки, які приходять на танці напідпитку, а то й розпивають під клубом вино чи горілку. Дехто з являється спеціально, щоб показати своє «я», інші просто так... Ні, я не збираюся захищати таких. Адже неприємно дивитися, коли поруч тебе «відпочиває» п'яний.

Не заперечую, багато хто ходить на танці знічев'я. Але ж краще посидіти в Будинку культури, переглянути кінофільм, потанцювати, ніж без діла тинятися вулицями!

А такі випадки, про які пише М. Вітриченко, спостерігаються не тільки в Будинку культури на Новомиколаївці, а й в інших подібних закладах міста. Хвилює те, що дехто з нас удає, ніби нічого не помічає.

Мені двадцять один рік, я часто буваю на танцях. Там багато молоді, завжди весело. Правда, дехто не вміє чи просто не хоче поводитись культурно. Але це окремі випадки. З ними необхідно боротися. Тут я з листом М. Вітриченко згодна.

Л. ДЕМЕШЕНКО, робітниця Кіровоградської взуттєвої фабрики.

А НСТ «Дівчата, наших б'ють!» схвалював нас. Ми, звичайно, не заперечуємо того, що на танці дехто приходив вестверезим. Але ж не всі!

Для чого ж лишати п'яного чоловіка можливості відпочивати ввечері? Чому після публікації листа М. Вітриченко Будинку культури зачинили? Куди нам подітися?

На нашу думку, це найкраще місце відпочинку в усьому Кіровограді. Чи не краще було б звернути увагу на іншу проблему: входних квитків сюди продають на більше місце, ніж їх є в залі.

Цього року нема білок біля Будинку

Цього року не б'ються

культури, та й «конфлікт» серед жінок був чи не єдиним.

Ми вважаємо, що М. Вітриченко перебільшує. Наше прохання до редакції: допоможіть, щоб танців у Новомиколаївському Будинку культури не закривали. Інакше куди ж нам ходити ввечері? Де відпочивати?

С. Казаков, І. Муравйова, Л. Гаушко, А. Пирогов, Г. Нехаєва, А. Нещенко.

А НАГЛЯДУ НЕМАЄ

Прочитали ми статтю «Дівчата, наших б'ють!» Цілком підтримуємо роботу швейної фабрики М. Вітриченко.

Ми живемо поруч цьо-

го Будинку культури. Без нагляду він. А особливо в суботу і неділю, коли тут улаштовують вечори танців.

Побачиш що завгодно... Наприклад, як юнаки, взявши квитки на вечір, втягують безбілетних дівчат через вікно... А скільки тут бійок! Ідеш мимо і боїшся, щоб у тебе не ки-нув хто пляшку.

Дільничного рідко тут побачиш, дружинників теж.

Дорога редакціє! Ми, жителі цього мікрорайону, хочемо, щоб Будинку культури таки був під наглядом...

Група жителів мікрорайону Новомиколаївки (кілька підписів).

ПЕРЕБІЛЬШЕНО!

М. Вітриченко пише про танці в Будинку культури на Новомиколаївці. Ми не згодні з її точкою зору.

Вважаємо, що ніде в місті немає такого популярного клубу як наш. Алісамбл «Зоряна» теж має великий успіх у молоді і людей старшого покоління.

Дуже образила нас фраза: «...вже ніхто не лнується, коли чує, що цей клуб відвідує одна «шантрапа»... Невже це про нас?

Як бачимо, думки читачів різко розділилися. Але редакція, публікуючи листи М. Вітриченко та М. Талмазова, зовсім не мала на думці критикувати чи хвалити роботу Будинку культури на Новомиколаївці. Проблема, як нам здається, значно глибша, зокрема у плані морально-етичного обличчя молоді людини.

Тож редакція хоче почути ваші думки, шановні читачі, саме з приводу «Що дозволено молодості?»

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПРОГРАШУ НЕ БУЛО

І знову на пожевому рубелі — школярі Світловодська. 120 найсильніших юних стрільців зібралися на міській змагаль. Виконували вправу МТ-1. В особистому залку турнірну таблицю зводили десятикласники середньої школи № 3 Сергія Ігера (96 очок зі 100 можливих). На два очка менше було у Віктора Дядюка (школа-інтернат № 1), на три — у Віктора Євгена (десятирічка № 4). У двінадцятикласній результат мала десятикласниця Тетяна Долгова (школа № 4) — 90 очок. Командою перемогли стрільці

середньої школи № 4 (1724 очка з 2000).

16 учасників змагаль виконали розрядні нормативи, ще 120 — нормативи комплексу ГПО.

Не скінчили про те, що в школах уважно поставились до комплектації команд. Тут не було жодного випадкового учасника, кожен систематично тренується і прагне найкраще скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки.

І. ДОРОНІН,

підполковник запасу, м. Світловодськ.

МАРАФОНЦІ ВІДКРИВАЮТЬ СЕЗОН

Понад тридцять стаєрів з Кіровограда, Дніпропетровська, Запоріжжя, Полтави, Жовтних Вод, Черкаса, Світловодська, Олександрії взяли участь у традиційному 20-кілометровому легкоатлетичному пробігу. Місце старту — село Мар'ївка (колиш. Сусолове) Команітського району. Учасників змагаль прийняла голова виконкому Мар'їнської сільської Ради Е. І. Русна.

Спорстменні поклали вінок до братської могили радянських воїнів, які загинули під час визволення села від німецько-фашистських загарбників. Зі старту марафонці почали дистанцію суцільною групою. Швидкий темп запропонував Володимир Якушечкін з Новомиколаївської. Але не витримав його й вже на другому кілометрі був «п'яним». Поступово шільна група перетворилася в довгий ланцюжок, визначальні лідери й аутсайди.

П'ятий кілометр. Майже погав в ногу першим дозвонючого четвертого спортсмена. Це — колишній випускник факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту дніпропетровський кандидат у майстри спорту Василь Терент'єв, майстер спорту з Кіровограда Олександр Іванюк, студенти факультету фізичного виховання першорозрядники Олександр Меркур і Володимир Абраменко. Між провідною гру-

пою і тими, хто замикав біг, відстав майже в два кілометри.

Десятий кілометр. Група лідерів розпалася. Попереду Терент'єв і Меркур, метрів за 150 від них Якушок, а ще метрів за 200 Абраменко і якийсь лідер у майстри спорту із Світловодська Сергій Іоненко.

П'ятнадцятий кілометр. Виявився одиосібний лідер — ним став Терент'єв. За ним — Меркур. Становище інших лідерів не змінилося.

Гостра боротьба розгорілася на останній п'ятикілометровій. Терент'єв нікого не пропустив вперед і першим пересек фінішну стрічку на вулиці Яна Томпа в Кіровограді. Якушок знайшов у собі сили, щоб обійти Меркура, який на фініші був третім. Четверте й п'яте місце посіли Абраменко та Іоненко.

Спеціальний приз для найстаршого учасника завоював завідувач кафедри природничих наук факультету фізичного виховання педінституту кандидат педагогічних наук 40-річний В. С. Язловецький.

У командному залку перемогли спортсмени Кіровограда.

В. КОЛИЧЕВ.

На фото (зліва направо): призер змагаль О. МЕРКУР, В. ТЕРЕНТ'ЄВ, О. ЯКУШОК. Фото В. ЧЕРЕДНИЧНИКА.